

6. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget skønnes at indebære visse administrative lettelser	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I bilaget til lovforslaget er de foreslåede bestemmelser sammenholdt med de gældende regler.

Til § 1

Til nr. 1 og 2 (§ 781, stk. 1, nr. 3, og stk. 2)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forhøjelsen af maksimum i strafferammen i straffelovens § 193, stk. 1, om omfattende forstyrrelse i driften af almindelige samfærdselsmidler mv. og § 263, stk. 3, om industrispionage, systematisk eller organiseret "hacking" mv. til fængsel indtil 6 år, jf. lov nr. 352 af 19. maj 2004. De nævnte straffelovsbestemmelser opfylder herefter det almindelige strafferammekrav (fængsel i 6 år eller derover) i retsplejelovens § 781, stk. 1, nr. 3, om indgreb i meddelelseshemmeligheden. De specifikke henvisninger i retsplejelovens § 781, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, til straffelovens § 193, stk. 1, og § 263, stk. 3, foreslås derfor ophævet.

Til nr. 3 (§ 783, stk. 2, 1. pkt.)

Det foreslås, at retsplejelovens § 783, stk. 2, 1. pkt., om, hvornår der i en retskendelse om telefonaflytning eller teleoplysning ud over bestemte telefonnumre også kan angives den person, indgrebet angår, udvides fra overtrædelser af straffelovens kapitel 12 eller 13 (terrorisme mv.) til også at gælde overtrædelser af straffelovens § 123 (vold og trusler mv. mod vidner), § 180 og § 183, stk. 2 (ildspåsættelse eller bombe-sprængning mv., hvor andres liv udsættes for overhængende fare), § 191 (grov narkotikakriminalitet), § 192 a, stk. 2 (grov våbenkriminalitet), § 228 (rufferi), § 237 (drab), §§ 245 og 246 (grov vold), § 252, stk. 1

(hensynsløs fareforvoldelse), § 261, stk. 2 (grov frihedsberøvelse), § 262 a (menneskehandel) og § 288 (røveri).

Ligesom efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 783, stk. 2, kræves det ikke, at det i den konkrete sag er godtgjort, at den mistænkte anvender en flerhed af kommunikationsmidler.

Reglerne i retsplejelovens § 783, stk. 2, eller reglerne om telefonaflytning mv. foreslås i øvrigt ikke ændret.

Bestemmelsen i § 783, stk. 2, vil således ligesom i dag omfatte kendelser om telefonaflytning (dvs. aflytning af telefonsamtaler eller anden tilsvarende telekommunikation) eller teleoplysning. Bestemmelsen vil således omfatte alle de indgreb i meddelelseshemmeligheden, der er omfattet af retsplejelovens § 780, stk. 1, nr. 1 og 3, uanset om der er tale om egentlig telefontelekommunikation eller anden tilsvarende telekommunikation, f.eks. e-mail-, internet- eller telefakskommunikation.

For så vidt angår teleoplysning bemærkes, at bestemmelsen i retsplejelovens § 783, stk. 2, ligesom i dag alene vil omfatte fremdrettet teleoplysning i medfør af retsplejelovens § 780, stk. 1, nr. 3, og ikke bagudrettet teleoplysning i medfør af editionsreglerne, jf. Højesterets kendelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1993 side 1. Der vil således fortsat ikke på grundlag af en retskendelse om teleoplysning, der ud over bestemte telefonnumre også angiver den person, indgrebet angår, kunne indhentes historiske teleoplysninger.

Afsigelse af en retskendelse, der i medfør af retsplejelovens § 783, stk. 2, 1. pkt., ud over bestemte telefonnumre også angiver den person, indgrebet angår,